

kan endvidere højst svare til den forholds-
mæssige danske skat.

En del lande har en bestemmelse i deres skattelovgivning svarende til ligningslovens § 33. I det omfang dette er tilfældet, vil den skattepligtige ved *fraflytning* kunne opnå lempelse med skattebetaling efter en sådan bestemmelse. Har landet, hvortil den skattepligtige er flyttet, ikke en sådan bestemmelse i skattelovgivningen, vil den skattepligtige kunne forelægge problemet for skattemyndighederne i tilflytningslandet. I sådanne tilfælde vil tilflytningslandets skattemyndig-

heder og de danske skattemyndigheder søge at opnå en aftale om fordeling af retten til at beskatte renterne, således at dobbeltbeskatning undgås. En sådan fordeling vil typisk blive foretaget efter en periodisering af renterne, således at Danmark beskatter den del af renterne, der vedrører perioden inden fraflytningen, og tilflytningslandet beskatter resten af renterne.

På denne baggrund finder jeg ikke, at der er behov for en regel svarende til creditbestemmelserne i lovforslag L 205 og L 208.